Lietas Nr.C21044015
Lietas arhīva Nr.CA- 0091-16/04

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2016.gada 17.martā

VIDZEMES APGABALTIESAS CIVILLIETU TIESAS KOLĒĢIJA

šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Pinne
tiesneši A.Bukavs un Z.Cera
ar tiesas sēdes sekretāri E.Mackēviču
piedaloties atbildētājas /pers. E/ pilnvarotai pārstāvei
zvērinātai advokātei A.Bērzonei

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu AS "SEB banka" prasībā pret /pers. E/ un /pers. F/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. E/ apelācijas sūdzību par Limbažu rajona tiesas 2015.gada 12.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa.

AS "SEB banka" griezusies tiesā ar prasību un tās vēlākiem precizējumiem (1.1.4-6., 55.), lūdzot piedzīt solidāri no /pers. E/ un /pers.F/par labu prasītājai parāda pamatsummu 47077,41 EUR apmērā, kas izriet no 2006.gada 21.decembra aizdevuma līguma EMR-3789; piedzīt solidāri no atbildētājām valsts nodevu 1522,29 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,83 EUR; atzīt prasītājas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no aizdevuma pamatsummas, sākot no sprieduma spēkā stāšanās līdz nolēmuma izpildei.

Prasība pamatota ar apstākļiem, ka 2006.gada 21.decembrī starp Baltijas-Amerikas uzņēmējdarbības fondu kā aizdevēju un atbildētājām kā solidārām aizņēmējām noslēgts aizdevuma līgums Nr.EMR-3789 (ar hipotēku), saskaņā ar kuru piešķirts aizdevums 57750 EUR. Aizdevums izmaksāts pilnā apmērā, ko pierāda maksājuma uzdevums.

Aizdevums nodrošināts ar atbildētājas /pers. E/ piederošā nekustamā īpašuma „/Adrese/ hipotēku.

2007.gada 25.janvārī starp aizdevēju un prasītāju noslēgts prasījumu cesijas līgums Nr.224-E, saskaņā ar kuru visi un jebkuri prasījumi, kas izriet no norādītā aizdevuma līguma nodoti prasītājai.

Saskaņā ar aizdevuma līguma 5.3.punktu atbildētājas apņēmušās aizdevumu atmaksāt ar ikmēneša maksājumiem, no kuriem pirmā mēneša maksājums ietver tikai procentu maksājumu no izmaksātās aizdevuma pamatsummas, bet nākamie ikmēneša maksājumi satur aizdevuma pamatsummas daļas un procentu atmaksu līdz pilnīgai aizdevuma atmaksai 2037.gada 1.februārim.

Sākot ar 2012.gada 1.februāri atbildētājas aizdevuma maksājumus kavējušas ilgāk par 60 dienām. 2014.gada 13.janvārī uz līgumā norādīto adresi un atbildētāju deklarētām dzīvesvietām prasītāja nosūtījusi pieprasījumu atmaksāt aizdevumu līdz 2014.gada 13.februārim. Paziņojumu /pers. F/ ir saņēmusi 2014.gada 17.janvārī, atbildētāja /pers. E/ nav saņēmusi, ko apliecina atpakaļ saņemtās aploksnes.

Pēc atkāpšanās vēstules saņemšanas atbildētājas turpinājušas veikt maksājumus. Saskaņā ar aizdevuma līguma 5.9.punktā noteikto maksājumu ieskaitīšanas kārtību atbildētāju veiktie maksājumi ieskaitīti atbilstoši pievienotajam atmaksas grafikam. Pēc visu maksājumu ieskaitīšanas pamatsummas atlikums uz prasības celšanas dienu bijis 48457,41 EUR, bet ir precizēts uz tiesas sēdes dienu.

Atbildētāja /pers.E/tiesā iesniegusi rakstveida paskaidrojumu par iesniegto prasību norādot, ka prasību par parāda piedziņu neatzīst (1.1.50.).

Ar Limbažu rajona tiesas 2015.gada 12.oktobra spriedumu prasība apmierināta (1.1.64-65.).

Tiesa piedzinusi solidāri no abām atbildētājām par labu AS "SEB banka" 48607,53EUR, ko veido pamatparāds 47077,41 EUR un tiesas izdevumi 1530,12 EUR.

Tiesa atzinusi AS "SEB banka" tiesības saņemt solidāri no atbildētājām likumiskos procentus seši procenti gadā no nesamaksātā pamatparāda par laika periodu līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Tiesa piedzinusi solidāri no atbildētājām par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,98 EUR.

Tiesai nav bijis pamats apšaubīt, ka aizdevums nodots atbildētājām, savukārt atbildētājas nav pildījušas savas saistības, nav termiņos veikušas ikmēneša un procentu maksājumus. Tiesa secinājusi no prasības pieteikumam pievienotā parāda aprēķina, ka atbildētājas maksājumus veikušas neregulāri un nepilnīgi.

Tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1587., 1943., 1946.pantu, saskaņā ar kuru atbildētājām bija pienākums pildīt aizdevuma līguma saistības – veikt noteiktos termiņos aizdevuma pamatsummas un nolīgto procentu maksājumus.

Tiesa atzinusi, ka prasītājai bija tiesības vienpusēji izbeigt līgumu un pieprasīt visu parādsaistību izpildi, jo atbildētājas tika pieļāvušas saistību izpildes kavējumus un šādas bankas tiesības ir pielīgtas līgumā. Atbildētāju kavējums bijis lielāks par 60 dienām, tādejādi uzskatāms par būtisku un saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1]pantu ļāva kreditoram vienpusēji izbeigt

aizdevuma līgumu.

Ņemot vērā, ka līgums izbeigts un atbildētājas nav veikušas pilnīgu aizdevuma atmaksu, tiesa atzinusi, ka tādējādi ir piedzenama aizdevuma pamatsumma 47077,41 EUR.

Tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1800.pantu, kas paredz, ka prasības cesija, ja par to nav citādi norunāts, atzīstama par paša tā prasījuma cesiju, kurš ir prasības priekšmets; bet uz cesionāru pāriet tikai prasījuma tiesība, bet ne tā līgumiskā attiecība, no kuras šī tiesība izriet. Tāpat tiesa norādījusi uz Civillikuma 1801.pantu, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja parādnieks neko par to nezina.

Tiesas ieskatā, pamatojoties uz Civillikuma 1805.pantā norādīto, cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku.

Tādējādi tiesa atzinusi visus atbildētājas iebildumus sakarā ar noslēgto cesiju par nepamatotiem, norādot, ka prasītāja no cesijas līguma noslēgšanas bija ieguvusi visas kreditora tiesības, tātad bija tiesīgs pieprasīt no atbildētājām visa parāda atmaksu, kā arī vienpusēji izbeigt līgumu.

Tiesa izteikto viedokli pamatojusi ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 29.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC–78/2009 kurā atzīts, ka cedenta tiesības vienpusēji izbeigt līgumu uz cesionāru pāriet no cesijas brīža.

Tāpat tiesas ieskatā nav bijis pamats atbildētājas iebildumiem, ka prasītājam būtu bijis atsevišķi paziņojams atbildētājām par cesijas līguma noslēgšanu. Tiesas ieskatā paziņošanu par cesiju Civillikuma normas neparedz. Prasītāja, nosūtot atbildētājām paziņojumu par atkāpšanos no līguma un parāda piedziņas uzsākšanu, ir norādījusi, ka ir pārņēmusi no kreditora visus prasījumus, galvenos un blakus prasījumus, kas izriet no atbildētāju noslēgtā aizdevuma līguma. Tāpat tiesa norādījusi, ka ar prasības pieteikumam pievienotajām ierakstītajām vēstulēm, prasītāja ir pierādījusi faktu, ka arī atbildētājai /pers. E/ ir nosūtīts paziņojums par atkāpšanos no līguma un parāda piedziņas uzsākšanu.

Tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1756., 1765.pantu, atzinusi prasītājas tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā no neatmaksātā pamatparāda līdz sprieduma izpildei.

Par minēto Limbažu rajona tiesas 2015.gada 12.oktobra spriedumu atbildētāja /pers. E/ iesniegusi apelācijas sūdzību, lūdzot prasību noraidīt (1.1.67-70).

Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka tiesas spriedumu uzskata par nepamatotu un pārsūdz to pilnā apmērā.

Atbildētājai bijušas grūtības sazināties ar aizdevēja „Baltic - American Enterprise Fund" filiāli Latvijā, jo tai ticis uzsākts likvidācijas process un 2008.gada decembrī kredītiestāde tikusi likvidēta. Līdz ar to tālāka aizdevuma atmaksa neesošai organizācijai vairs nav bijusi iespējama.

Tikai 2014.gada janvārī prasītāja nosūtījusi paziņojumu, norādot uz tiesībām prasīt maksājumus, bet nav uzrādījusi vai pievienojusi dokumentus, kas pierāda prasījuma tiesības. Vēstule, kas ir AS "SEB banka" paziņojums par atkāpšanos no 2006.gada 25.janvārī noslēgtā aizdevuma līguma Nr. JMR - 3789, ir civillietas materiālos, taču atbildētājas to nav saņēmušas. Nekāds dokumentāls pamatojums, kas apliecinātu vēstulē minētos faktus par cesiju, vēstulei nav pievienots un izsniegts.

Ņemot vērā, to ka AS "SEB banka" nav sastādījusi un iesniegusi atmaksas grafiku, tad par laika periodu, kamēr netika izsniegts grafiks, ir pagarināms kopējais saistību izpildes termiņš.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka saistību neizpildē, t.i. faktā, ka netika veikts ikmēneša maksājums, nav atbildētājas vaina, jo AS "SEB banka" nav darījusi zināmu, kur veicami maksājumi, kādā kārtībā un apjomā, nav sastādījusi un nosūtījusi ne grafiku, ne rēķinu, līdz ar to nav nekāda pamata aprēķināt līgumsodu un nokavējuma naudu.

Ievērojot Civillikuma 1658., 1665., 1667. panta noteikumus, izpildījuma nokavējumu faktiski ir pielaidusi pati prasītāja, jo nav ticis paziņots par cesiju, nav nosūtīts ne cesijas līgums, ne maksājumu grafiks, ne konts, kurā maksājums veicams. AS "SEB banka" nav iesniegusi dokumentus, kas apliecina prasījuma tiesības un pienācīgi nav prasījusi parāda atmaksu.

Minēto iemeslu dēļ nebija pamata aprēķināt par visu laika periodu procentu maksājumus un līgumsodu. Līdz brīdim, kamēr Baltie - American Enterprise Fund nav bijusi likvidēta, nolīgtie kredīta procenti un aizdevuma atmaksa veikta līgumā noteiktajā kārtībā un termiņos. Vēlāk tikai neskaidrību dēļ maksātas summas, kuras atbildētājas pašas uzskatījušas par pamatotām, jo prasītāja nav iesniegusi dokumentus maksājumu veikšanai. Atbildētājām nav bijušas saistības ar AS "SEB banka". Līguma 19.4. punkts paredz, ka līdzēji apņēmušies nekavējoties paziņot par izmaiņām, bet nekādu paziņojumu un cesijas līgumu nav saņēmušas.

Prasība celta par 2006.gada 25. janvārī noslēgtā aizdevuma līguma EMR-3789 saistību izpildi, nevis par parāda piedziņu, pamatojoties uz cesiju. Arī tiesa prasību apmierinājusi nevis ar cesiju pārņemto prasījumu izpildei, bet tieši līguma EMR 3789 izpildei, kas atspoguļots 2015.gada 12.oktobra sprieduma rezolutīvajā daļā. Līdz ar to sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pārkāpts Civillikuma 1800. pants, ka ar cesiju netiek pārņemts līgums, bet gan tikai prasījuma tiesības.

Apelācijas tiesas sēdē atbildētājas /pers. E/ pārstāve advokāte A.Bērzone apelācijas sūdzību ar tajā norādītajiem apstākļiem un motīviem uzturēja spēkā, bet prasību neatzina. Paskaidroja, ka atbildētājai nekad nav ziņots par cesiju vai pienākumu maksāt aizdevumu prasītājai. Ar cesiju prasītāja ir pārņēmusi prasījuma tiesības, nevis līguma saistības, līdz ar to prasītāja arī nevarēja atkāpties no līguma un pieprasīt visas summas atmaksu. Atbildētājas visu laiku savas saistības ir pildījušas, kamēr pastāvējis spēkā aizdevuma atmaksas grafiks. Tālāk nekāda grafika nav bijis un maksājumi veikti tādā apmērā, kādu uzskatījušas par pareizu. Iespējam, ka ir pieļauti kādi kavējumi, bet arī turpmāk maksājumi ir tikuši pieņemti. Līdz ar to uzskata, ka cesionāram nav tiesību atkāpties no līguma un līgumsaistības ir spēkā abām pusēm.

Prasītājas AS "SEB banka" pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Tiesā saņemts prasītājas pārstāvja lūgums lietu izskatīt bez tā klātbūtnes (l.l.86). Iesniegumā vienlaicīgi norādīts, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, līdz ar to apelācijas sūdzība ir noraidāma. Norādīts, ka no pirmās instances tiesas sprieduma sastādīšanas brīža ir atmaksāti 1150 EUR, līdz ar to kopējais pamatsummas parāds uz 02.03.2016. ir 45927,41 EUR.

Atbildētāja /pers. F/ uz tiesas sēdi nav ieradusies, nav tiesai iesniegusi neierašanos attaisnojošus pierādījumus, kā arī nav lūgusi lietas izskatīšanu atlikt.

Līdz ar to tiesas kolēģija uzskata, ka lieta izskatāma prasītājas pārstāvja un atbildētājas /pers. F/ prombūtnē, jo par tiesas sēdes laiku un vietu visiem lietas dalībniekiem ir paziņots likumā paredzētajā kārtībā.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, novērtējusi prasības pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītos motīvus, lietā esošos rakstveida pierādījumus, sniegtos paskaidrojumus lietā, atzīst, ka AS "SEB banka" prasība ir apmierināma.

Pusēm lietā nav strīda, ka saskaņā ar 2006.gada 21.decembrī parakstīto aizdevuma līgumu Nr.EMR-3789 atbildētājas kā solidāras aizņēmējas no aizdevēja "Baltic- American Enterprise" (Baltijas-Amerikas Uzņēmējdarbības fonds) saņēmušas aizdevumu 57 750 EUR (l.l.10-16).

Saskaņā ar aizdevuma līguma 4.daļu aizņēmējas par aizdevuma izmantošanu apņēmušās maksāt procentus, kas sastāv no nemainīgās daļas 1,70 % gadā un mainīgās daļas, kas līdz pirmajai procentu likmes maiņai saskaņā ar līguma noteikumu un EURIBOR likmi noteikta 3,80 % gadā.

Aizdevuma līguma 4.2.punkts noteic, ka aizņēmēji apņemas ievērot atmaksas grafiku, bet 4.3.punkts noteic, ka, ja aizņēmēji nav saņēmuši grafiku, tiem ir pienākums griezties pie aizdevēja ar prasību izsniegt grafiku. Fakts, ka aizņēmēji nav saņēmuši grafiku, neatbrīvo aizņēmējus no aizdevuma maksājumiem, kas aprēķināti saskaņā ar šī aizdevuma līguma 4.1.un 5.3.punktiem un atspoguļoti spēkā esošajā grafikā, ne arī no pielīgtā līgumsoda par pilnīgi vai daļēji kavētiem aizdevuma maksājumiem. Līgumsods par aizdevuma maķsājumiem paredzēts aizdevuma līguma 6.daļā.

Cita starpā aizdevuma līguma 5.1.punkts paredz, ka aizņēmēji apņemas atmaksāt aizdevumu, pielīgtos procentus un citas summas, kas maksājamas saskaņā ar šo līgumu, veicot ikmēneša maksājumus šajā pantā noteiktajos termiņos. Aizdevuma maksājumi jāizdara tā mēneša pirmajā datumā, kas seko mēnesim par kuru tiek veikts aizdevuma maksājums. Līguma 5.2.punktā noteikts, ka visi maksājumi jāiemaksā AS "Latvijas Unibanka" (pašreiz AS SEB banka) kontā Nr.LV63UNLA0050 0030 6229 8.

Lietā pusēm nav strīda, ka aizdevums ir ticis izsniegts.

No prasības pieteikumā norādītā un lietā iesniegtā 2007.gada 25.janvāra cesijas līguma Nr.224-E redzams, ka aizdevēja Baltijas- Amerikas uzņēmējdarbības fonds konkrēto prasījumu, kas sastāv no galveniem un blakus prasījumiem, kas pastāv cesijas dienā un var rasties nākotnē saskaņā ar atbildētāju noslēgto aizdevuma līgumu, nodevis prasītājai AS "SEB banka"(l.l.17).

Lietā nav strīda, ka atbildētājas, sākot ar 2012.gada 1.februāri ir kavējušas aizdevuma atmaksu un kopējais kavējums 2012.gadā ir ilgāks par 60 dienām. Kā redzams no prasītājas iesniegtā parāda aprēķina (grafika) (l.l.26-28) par laiku no 2012.gada 1.februāra līdz 2013.gada 1.jūnijam maksājumi ir izdarīti ar kavējumiem, nepilnīgi.

Tādejādi kolēģija uzskata, ka atbilstoši aizdevuma līguma 12.daļas noteikumiem, konkrēti 12.1.1. un 12.3.1.apakšpunktam, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.prim panta ceturtās daļas 1.punktam prasītāja tiesīgi izmantojusi līgumā paredzētās tiesības atkāpties no līguma sakarā ar aizdevuma pamatsummas un procentu maksājumu kavējumu ilgāk par 60 dienām, ko prasītāja paziņojusi atbildētājām ar 2014.gada 13.janvāra paziņojumu, un saskaņā ar līguma 12.3.1..apakšpunktu noteikusi pilna aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņu 2014.gada 13.februāri (l.l.29). Civillikuma 1589.pantā ir paredzētas tiesības vienpusēji atkāpties no līguma gadījumā, kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta, un šādas kreditora tiesības ir paredzētas noslēgtajā aizdevuma līgumā.

Līdz ar to pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka aizdevuma līgums uzskatāms par izbeigtu pirms termiņa ar 2014.gada 14.februāri, kad atbildētājām pēc prasītājas pieprasījuma iestājies pienākums atmaksāt aizdevumu pirms līgumā noteiktā saistību izpildes galējā termiņa sakarā ar pieļautajiem maksājumu kavējumiem.

Lietā netiek apstrīdēts, ka neatmaksātais aizdevuma pamatparāds uz lietas izskatīšanas brīdi pirmās instances tiesā bijis 47077,41 EUR.

Viena no solidārajām aizņēmējām /pers. F/ spriedumu nav pārsūdzējusi un iebildumus pret prasību nav izteikusi.

Atbildētāja /pers. E/ uzskata, ka prasītājai kā cesionārei nebija tiesības atkāpties no aizdevuma līguma un prasīt visa parāda atmaksu, jo cesijas līgumu atbildētājām neviens nav uzrādījis, aizdevēja, ar kuru noslēgts aizdevuma līgums, ir likvidēta un nekādu jaunu atmaksas grafiku cesionāre atbildētājām kā aizņēmējām netika izsniegusi.

Civillikuma 1798.pants noteic, ka par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, pat tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami.

Kolēģija nevar piekrist apelācijas sūdzībā dotajam Civillikuma 1800.panta tulkojumam, ka šajā gadījumā prasītāja kā cesionāre nebija tiesīga atkāpties no līguma, jo uz viņu nepāriet tā līgumiskā attiecība, no kuras šī tiesība izriet, citiem vārdiem sakot, uz banku nepāriet tiesība izmantot aizdevuma līguma 12.3.1.punktā paredzētās atkāpšanās tiesības. Saskaņā ar noslēgto cesijas līgumu prasītājai ir nodoti visi galvenie un blakus prasījumi, kas var rasties arī nākotnē, un kuri pieder cedentam saskaņā ar 2006.gada 21.decembra aizdevuma līgumu. Kolēģijas ieskatā tas nenozīmē, ka prasītājai kā cesionārei būtu nodotas kādas konkrētas līgumiskas attiecības, bet ir nodots konkrētais prasījums uz parāda piedziņu, kas ir tieši saistīts arī ar aizdevuma līguma 12.daļas noteikumiem jeb saistību neizpildi no atbildētāju puses. Līdz ar to kolēģijas ieskatā, konstatējot, ka atbildētājām ir radušās parādsaistības, kas nenoliedzami ar cesijas līgumu ir nodotas cesionāram, bankai bija tiesības izmantot arī līgumā pielīgto nosacījumu par atkāpšanos no līguma.

Kolēģijas ieskatā atbilstoši Civillikuma 1805.pantam cedenta tiesības vienpusēji izbeigt līgumu uz cesionāru pāriet no cesijas brīža, līdz ar to nav nozīmes faktam, ka pati aizdevēja nebija izmantojusi pielīgto tiesību atkāpties no līguma. Minēto tiesību izmantošana arī uz cesijas līguma noslēgšanas brīdi (2007.gada 25.janvāri) nebija iespējama, jo kavējumi un parāds radās tikai sākot ar 2012.gada 1.februāri, kas netiek apstrīdēts.

Civillikuma 1801.pants noteic, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru) var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš par to neko nezina. Līdz ar to kolēģijas ieskatā nav pamatoti atbildētājas izteiktie iebildumi, ka par cesijas līgumu viņai netika paziņots. Minēto pienākumu likums neuzliek kā obligātu un cesija ir spēkā arī tad, ja parādnieks, tātad atbildētājas, par to neko nezina.

Kolēģijas ieskatā nepamatots ir arī iebildums, ka atbildētājai nebija zināms par pieprasīto parāda atmaksu, jo 2014.gada 13.janvāra paziņojumu /pers. E/ nebija saņēmusi. Kā redzams no lietā iesniegtā paziņojuma (l.l.29, 37,39), tad tas ir ticis nosūtīts abām solidārajām atbildētājām un nav strīda, ka /pers. F/ paziņojumu ir saņēmusi 2014.gada 17.janvārī pret parakstu (l.l.34). /pers. E/ tāpat paziņojums ir nosūtīts uz viņas deklarēto dzīvesvietu un arī uz aizdevuma līgumā norādīto adresi /pers. R/ -1, masīvs Nr.50. Abi sūtītie paziņojumi atgriezti bankai, jo beidzies glabāšanas laiks. Fakts, ka atbildētāja nav izņēmusi paziņojumus pasta nodaļā, nenozīmē, ka prasītāja nebūtu izpildījusi paziņošanas pienākumu. Kolēģijas ieskatā jebkurā gadījumā aizņēmējai saskaņā ar līguma noteikumiem ir jābūt sasniedzamai. Aizdevuma līguma 19.2.punktā ir noteikts, ka, nosūtot jebkurus paziņojumus Latvijas Republikas teritorijā ar pasta pakalpojumu sniedzējiem, paziņojumi uzskatāmi par saņemtiem piecu dienu laikā pēc to iesniegšanas nosūtīšanai pastā. Savukārt 19.4.punkts paredz, ka līdzēji apņemas viens otram nekavējoties rakstveidā paziņot par izmaiņām augstāk norādītajās adresēs. Tātad arī atbildētājai bija pienākums ziņot par citu faktiskās dzīvesvietas adresi, ja tā nesakrita ar līgumā norādīto aizņēmējas adresi.

Apelācijas tiesa nepiekīt arī apelācijas sūdzībā izteiktajam argumentam, ka atbildētājas kā aizņēmējas pēc cesijas līguma noslēgšanas nav zinājušas, kur un kam veikt aizdevuma atmaksu, jo aizdevēja 2008.gadā likvidēta. Minētajam argumentam kolēģija nevar pievienoties, jo aizdevuma līguma 5.2.punktā ir skaidri norādīts, ka aizdevuma maksājumi jāiemaksā zemāk norādītajā kontā un minētais konts ir tieši AS "SEB banka" konts, par kura slēgšanu lietā pierādījumu nav. Bez tam, no lietas materiālos iesniegtā parāda aprēķina arī ir nepārprotami redzams, ka ilgu laiku maksājumi ir tikuši izdarīti, līdz ar to nebija nekāda pamata uzskatam, ka periodā no 2012.gada februāra līdz 2013.gada jūnijam, kad pieļauti ilgstoši maksājumu kavējumi, nepastāv konts jeb iespēja atmaksāt aizdevumu. Tātad pats fakts par aizdevuma daļēju atmaksāšanu arī vēl pēc 2008.gada tomēr norāda uz to, ka atbildētājām bija zināms, kur izdarāmi maksājumi un līdz ar to nebija pamats kavējumu pieļaušanai.

Atbildētājas iebildumiem par to, ka nebija zināms grafiks, kurā veicami maksājumi, arī kolēģija nevar pievienoties, jo kā jau tiesa iepriekš norādījusi, tad pašā aizdevuma līguma 4.3.punktā aizņēmējas apņēmušās maksājumus veikt neatkarīgi no iesniegtā grafika tādā apmērā, kas aprēķināts saskaņā ar aizdevuma līguma 4.1. un 5.3.punktiem un atspoguļoti spēkā esošajā garfikā. Līdz ar to, pat pie situācijas, kad nebija izstrādāts jauns maksājumu grafiks, maksājumi bija veicami spēkā esošā un aizņēmējām zināmā grafikā norādītajos apmēros, tātad vismaz 327,90 EUR apmērā katru mēnesi. Kā redzams no prasītājas iesniegtā aprēķina, tad līdz pat 2012.gada janvārim nav bijis šaubu, ka atbildētājām ir bijusi zināma aizdevuma atmaksas kopējā summa, kas arī tika maksāta.

Ņemot vērā visu iepriekš norādīto, kolēģija analogi pirmās instances tiesai atzīst, ka no atbildētājām solidāri piedzenams pamatparāds 47077,41 EUR apmērā. Pēc pirmās instances tiesas nomaksātās parāda summas ir atskaitāmas no kopējā pamatparāda sprieduma izpildes procesā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.pantu, prasību apmierinot, no atbildētājām solidāri par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi 1530,12 EUR apmērā, kas sastāv no valsts nodevas 1522,29 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem 7,83 EUR.

Saskaņā ar Civillikuma 1753., 1760.pantu, 1765.panta pirmo daļu, Civilprocesa likuma 195.pantu, apmierināms arī prasības pieteikumā izteiktais lūgums un AS "SEB banka" atzīstamas tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus- 6% gadā no pamatparāda.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 39., 42.pantu no atbildētājām piedzenami arī ar lietas izskatīšanu divās tiesu instancēs saistītie pasta izdevumi 15,82 EUR, ko nav nomaksājusi prasītāja. Kolēģijas ieskatā minētos izdevumus nav pamata piedzīt no abām atbildētājām solidāri, jo attiecībās ar valsti atbildētājām neiestājas solidāra atbildība. Solidāru atbildību noteic pušu starpā noslēgtais aizdevuma līgums, kas attiecībās ar valsti nedarbojas. Līdz ar to pasta izdevumi piedzenami no katras atbildētājas 7,91 EUR apmērā.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pirmās instances tiesa, apmierinot prasību, ir pieņēmusi pareizu un pamatotu spriedumu.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no tiesas sēdē noskaidrotā un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.- 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt solidāri no /pers. F/, personas kods /personas kods/, un /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu AS "SEB banka" reģistrācijas numurs 40003151743, pamatparādu 47077,41 EUR, tiesas izdevumus 1530,12 EUR- kopā 48607,53 EUR (*četrdesmit astoņi tūkstoši seši simti septiņi euro 53 centi*), minēto summu ieskaitot AS SEB banka, reģistrācijas numurs 40003151743, kontā LV60UNLA0091002904400, mērķis:EMR-3789, /pers. E/, /pers. F/.

Atzīt AS "SEB banka" tiesības saņemt solidāri no /pers. F/ un /pers. E/ likumiskos sešus procentus gadā no nesamaksātā pamatparāda par laika periodu no sprieduma spēkā stāšanās līdz tā pilnīgai izpildei (izsoles dienai).

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, un /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,91 EUR (*septiņi euro 91 cents*) no katras.

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu 10 dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā, skaitot no pilna sprieduma sastādīšanas datuma 2016.gada 1.aprīļa, LR Augstākās tiesas Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451.,452.pantā paredzētajos gadījumos, kasācijas sūdzību iesniedzot Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Pinne

Tiesneši Z.Cera

A.Bukavs